

Sygnatura akt II K 148/13

1 Ds. 1706/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01-07-2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Liżyńska

Ławnicy:---

Protokolant:Magdalena Batog

Prokurator: --- z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu w dniu 01-07-2013 r. w Środzie Śląskiej

sprawy

(...)

syna T. i Z. z domu W.

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że

w dniu 13 grudnia 2012 r., na terenie leśnym, w rejonie miejscowości W., gmina M., bezprawnie pozyskał unieruchomioną za pomocą wnyku zwierzynę łowna, w postaci dzika, działając na szkodę Skarbu Państwa, reprezentowanego przez Wojewodę (...),

tj. o czyn z art. 53 pkt 5 Ustawy z dnia 13 października 1995 r., Prawo Łowieckie

I. uznaje oskarżonego **A. K.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 53 pkt 5 Ustawy z dnia 13 października 1995 r., Prawo Łowieckie i za to na podstawie art. 53 pkt 5 Ustawy z dnia 13 października 1995 r., Prawo Łowieckie wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przy określeniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie od dnia 14 grudnia 2012 r., do dnia 15 grudnia 2012 r.;

V. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) poz. 6 poprzez pozostawienie go w aktach sprawy oraz nr (...) poz 1-2 k. 46 a.s., zarządzając ich zniszczenie;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 14 grudnia 2012 r. Strażnik Łowiecki Państwowej Straży Łowieckiej A. L. oraz administrator A. P. podczas wykonywania czynności służbowych w miejscowości W. zauważyli na śniegu ślady obuwia prowadzące w głąb zagajnika. Idąc za przedmiotowymi śladami około 200 m od drogi polnej natrafili na ślady krwi, wnyki oraz ślady kół pojazdu, co wskazywało, iż w tym miejscu bezprawnie pozyskano dziką zwierzynę na szkodę Skarbu Państwa. Strażnik Łowiecki A. L. oraz administrator A. P. powiadomili o tym fakcie oficera dyżurnego Komendy Powiatowej w Ś.. Podążając za śladami pozostawionymi na śniegu przez samochód dotarli do zabudowań gospodarczych w W., gdzie wkrótce przybyli też funkcjonariusze policji. W wyniku podjętych czynności ustalono, iż posesja należała do A. K..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. K. k.20

zeznania świadka A. L. k.8

zeznania świadka A. P. k.65

W wyniku przeprowadzonych oględzin posesji należącej do oskarżonego policjanci ujawnili w łazience część tuszy dzika, na przyczepie ciągnika krew, a na podwórku gospodarstwa należącego do oskarżonego A. K. ujawniono świeże ślady wykopanego, a następnie zasypanego dołu. Po dokonaniu odkopania dołu natrafiono na skórę, łeb oraz wnętrze dzika. Policjanci dokonali zabezpieczenia śladów oraz dowodów w postaci młotka i siekiery, na których widoczne były ślady krwi. W wyniku dokonanych oględzin ujawniono jedynie jedną połowę tuszy dzika.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. K. k.20

zeznania świadka A. L. k.8

zeznania świadka A. P. k.65

protokół oględzin miejsca k. 6 – 7

dokumentacja fotograficzna k. 57 – 59

Oskarżony pozyskał dziką unieruchomioną za pomocą wnyku w lesie i zabrał go do domu, gdzie dokonał jego wypatroszenia, odciął głowę oraz zdjął skórę. Tuszę zwierzęcia oskarżony podzielił na dwie części, z których jedną zostawił sobie, a drugą postanowił podarować swojemu znajomemu Z. B.. W tym celu oskarżony zadzwonił do Z. B., który przyjechał odebrać swoją część dzika, a którą policjanci ujawnili podczas przeszukiwania jego mieszkania.

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonego A. K. k.20

zeznania świadka A. P. k.65

zeznania świadka A. L. k.8

zeznania świadka Z. B. k.22

Oskarżony A. K. ma 49 lat, jest żonaty. Posiada sześcioro dzieci z czego troje pozostaje na jego utrzymaniu. Oskarżony nie ma miejsca stałego miejsca zatrudnienia utrzymuje się z podejmowanych prac dorywczych. Posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest spawaczem. Oskarżony był wcześniej karany.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego A. K. k. 20

informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego k. 36

Oskarżony A. K. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Prokurator na podstawie art. 335 § 3 k.p.k. umieścił w akcie oskarżenia wniosek o skazanie A. K. bez przeprowadzania rozprawy jednocześnie wnioskując o uznaniu go za winnego zarzucanego mu czynu z art. 53 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie oraz wymierzeniu kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z możliwością warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres próby 3 lat, kary grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych, wymierzeniu środka karnego w postaci przepadku dowodów rzeczowych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.20

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił wniosek Prokuratora o skazanie A. K. bez przeprowadzania rozprawy zamieszczony w akcie oskarżenia na podstawie art. 335 § 1 k.p.k.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy uznać należy, że sprawstwo i wina oskarżonego A. K. w przedmiocie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości.

W zakresie dokonanych ustaleń faktycznych sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, zeznaniach świadków A. L., Z. B., A. P. oraz dowodach o charakterze materialnym w postaci protokołu oględzin miejsca oraz informacji z K.. Sąd ocenił wskazane dowody, jako w całości zasługujące na uwzględnienie, nie znajdując jakichkolwiek okoliczności, osłabiających ich wiarygodność. Dowody te są spójne, wzajemnie się uzupełniające i tworzące logiczną całość ustaloną w przedstawionym stanie faktycznym.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów sąd uznał, że sprawstwo oskarżonego A. K. w zakresie zarzucanego mu czynu tj. bezprawnego pozyskania unieruchomionej za pomocą wnyku zwierzyny łownej w postaci dzika, działając na szkodę Skarbu Państwa, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Zachowanie oskarżonego opisane w części wstępnej wyroku wypełniało znamiona czynu z art. 53 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie. Oskarżony bowiem, znajdując dzika uwięzionego we wnykach w lesie w miejscowości W. bezprawnie przywłaszczył zwierzę zabierając je do swojego gospodarstwa. Przepięstwo określone w art. 53 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie jest przestępstwem umyślnym, do którego ma zastosowanie art. 9 § 1 k.k., a więc występuje tu zamiar popełnienia czynu zabronionego, czyli sprawca chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. Materiał dowodowy zebrany w sprawie jednoznacznie wskazuje, że oskarżony A. K. popełnił czyn umyślnie. Okoliczności wyłączające winę po stronie oskarżonego nie zachodzą.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu uwzględnił zgodnie z art. 53§1 k.k. stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego.

Sąd wziął pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Jako okoliczność obciążającą oskarżonego, Sąd przyjął jego wcześniejszą karalność. Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo karę 6 (sześciu)

miesiący pozbawienia wolności. Wymierzona kara pozostaje zdaniem sądu sprawiedliwą sankcją za popełniony przez oskarżonego czyn, w której znajdują odzwierciedlenie wszystkie wskazywane wyżej dyrektywy wymiaru kary.

o.o.i. Sąd znalazł podstawy do zastosowania wobec oskarżonego A. K. warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby. W ocenie sądu zastosowanie wobec oskarżonego wskazanego środka probacyjnego jest w analizowanej sytuacji celowe ze względu na dotychczasową postawę oskarżonego. Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Na podstawie art. 71 § 1 pkt 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości pięćdziesięciu stawek dziennych przyjmując jedną stawkę za równą dziesięciu złotym. Grzywna ta stanowić ma dla oskarżonego, wobec którego Sąd skorzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności realną dolegliwość. Dolegliwość ta jest nie tylko ważna z punktu widzenia celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie spełniać ma kara w stosunku do oskarżonego, ale także odgrywa istotną rolę z punktu widzenia kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, umocnić ma przekonanie, że zaatakowane przestępstwem dobro jest rzeczywiście chronione.

Sąd na podstawie art. 63§1 k.k. zaliczył oskarżonemu A. K. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego zatrzymania w sprawie tj. od dnia 14 grudnia 2013 r. do 15 grudnia 2013 r.

Na podstawie omyłkowo w wyroku powołanego art. 44§1 k.k., gdzie prawidłowa kwalifikacja prawna orzeczenia przypadku dowodów rzeczowych winna brzmieć - art. 54 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie Sąd orzekł przypadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) poz.6 poprzez pozostawienie go w aktach sprawy oraz nr (...) poz. 1 – 2 k.46 a.s., zarządzając ich zniszczenie.

Mając na względzie sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.